Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

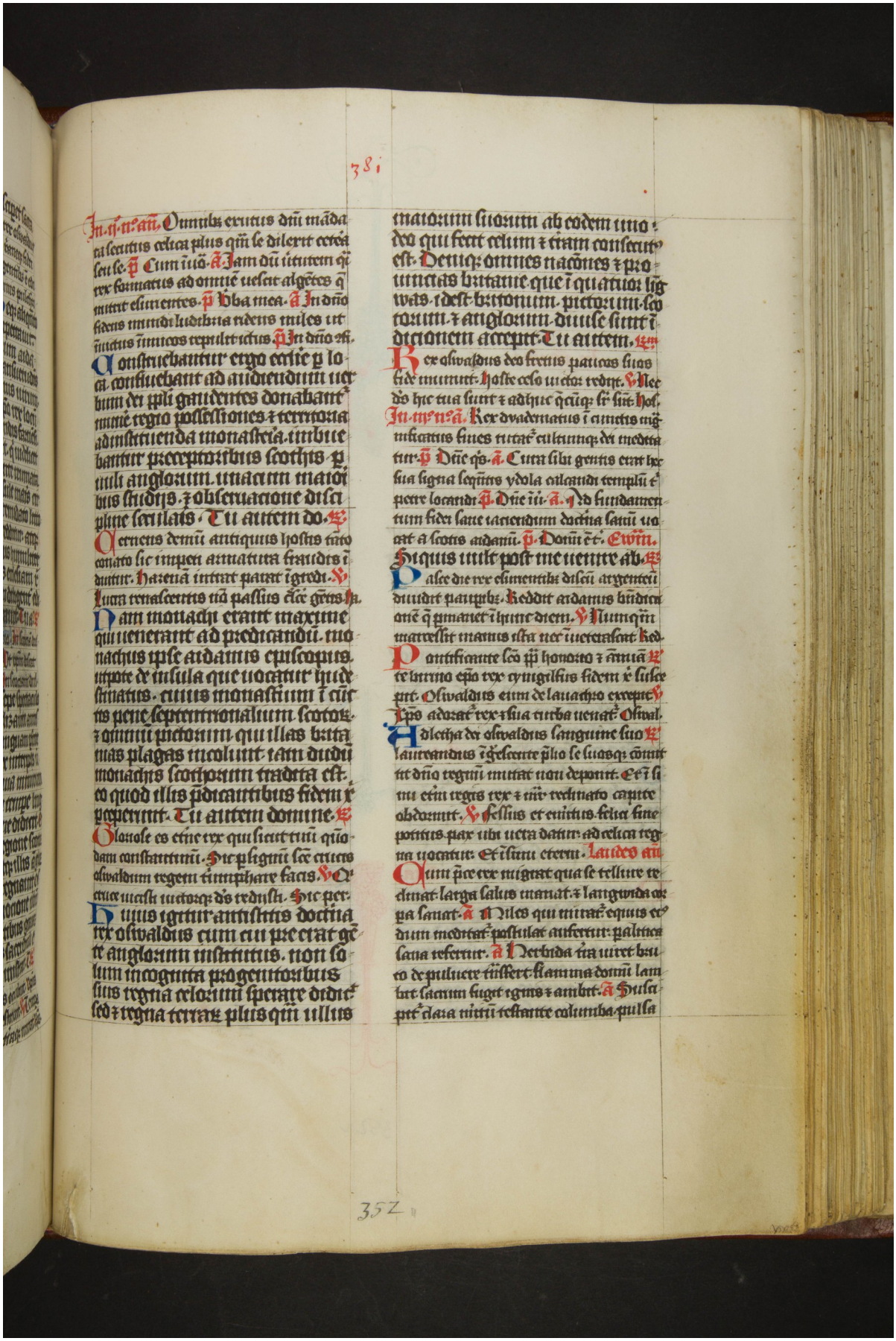

In.ij.n.an. Omnibus eruitis dñi mãda
ti seruitis celica plus qñ se dilexit ceteris
seu se. ℣ Cum iuõ. ℟ Iam dñi iuitutem q̃
rex humanus ad omnia uelut algẽtes q̃
mutant eliminentes. ℣ Vba mea. ℟ In dño
fidens mundi iudibus ridens miles tri
umphus inimicos repulit rebus. ℣ In dño fi.
Q onstruebantur ergo ecclie p lo
ca. contluebant ad audiendum uer
bum dei ppli gaudentes donabant
munere regio possessiones ꝛ territoria
ad instituenda monasteria. tribue
bantur preceptoribus scothis p
uulgi anglorum. uiaticum maiori
bus studijs. ꝛ obseruacione disci
pline seruilis. Tu autem do. ℣
Q ereuens demũ antiquus hostis uno
conato sic impeti armatura fraudis i
dutur. Hacenũ intrat patet ingredi. ℣
Iuga renalcentis uũ pallis elee gres ha.
N am monachi erant maxime
qui uenerant ad predicandũ. mo
nachus ipse aidanus episcopus.
utpote de insula que uocatur iuide
sinarum. cuius monasterium i cir
cuitu pene septemmonalium scotor.
ꝛ omnium predorum qui illas brita
nias plagas incoluunt. iam diudũ
monachis scotorum tradita est.
eo quod illis pdicantibus fidem ꝛ
perceperunt. Tu autem domine. ℣
Gloriose es celie rex qui sicut tuũ quo
dam constantinũ. sic p lignũ sce crucis
oswaldum regem triumphare facis. ℣ Q
cruce uicisti uicisq; ds redisti. sic per.
H ujus igitur ministrus doctrina
rex oswaldus cum eu precepit ge
nti anglorum instituitur. non so
lum incognita progenitoribus
suis regna celorum speraue didic
sed ꝛ regna terrae plus qũ ullus
maiorum suorum ab eodem uno
deo qui fecit celum ꝛ terram consecu
est. Denique omnes nationes ꝛ pro
uincias britanie que i quatuor lin
guas. id est britonum. pictorum. sco
torum. ꝛ anglorum. diuise sunt i
dioticen accepit. Tu autem. ℣
R ex oswaldus deo fretus paucos suos
side muniuit. hoste celo uicto: redit. ℣ Nec
dꝰ hic tua sunt ꝛ adhuc q̃q: fr̃ sunt hos.
In.m.n.a. Rex dyadematus i cunctis mũ
dificatus fines terrae cultuq; dei mediata
tur. ℣ Dñe qꝰ. ℟ Cum sibi gentis erat ho
stia signa sequens ydola oblaudi templi e
pere locandi. ℣ Dñe iu. ℟ Ad fundamen
tum fidei sane tacendum doctrina sanũ uo
cat a scotis aidanũ. ℣ Domũ et. Ewũ.
H iquis uiuit post me uenire ab. ℣
P alce die rex eleemosynis dissũ argentei
diuidit pauperibus. Reddit aidanus benedic
one q̃ pmanet i hunc diem. ℣ Nunq̃ñ
marcessit manus ista nec uiuescalant. Red.
P ontificante leõ pp̃ honorio ꝛ annũ ℣
te burno ego rex cynigilsis fidem ꝛ suscep
pit. Oswaldus eum de lauacro excepit. ℣
Ipse adorat rex ꝛ sua turba uenat. Oswal.
H dictha de oswaldus sanguine suo ℣
lauacrandus i gelcente filio se suosq: conuer
tit dño regnũ mutat non deponit. Et i si
mu etiũ regis rex ꝛ mir̃ reclinato capite
obdormit. ℣ Gessus et euitus felix fine
potitus pax tibi uera datur. ad celica reg
na uocatur. Et i simu eterni. Laudes an
Q uam pce rex migrat qua se tellure re
dinat. larga salus manat. ꝛ languida ca
pa sanat. ℟ Miles qui militat equis ce
dum meditat. pastilac auferunt. palmes
sana referunt. ℟ Nerbida tua uiret bu
co de pulucre tuisset. flamma domũ lam
bit. lacum lugit regnus ꝛ ambit. ℟ Hulsa
pte clara uirtũ testante columba. pulsa